

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายวิทยา คมประพันธ์ ผู้อุทธรณ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการทันทีตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ณ อาคารเลขที่ ๔๔/๓ หมู่ที่ ๓ ตำบลในควน
อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๐๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๒
ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน จึงให้หยุดดำเนินการทันที และคำสั่งที่
ตง ๗๑๕๐๑/๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ แก้ไขการแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย
และขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๐๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๒
(คำสั่งแรก) เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ และได้ออกคำสั่งที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒
แก้ไขการแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ (คำสั่งที่สอง) ให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนี้ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ และผู้อุทธรณ์
ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงรับเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒
ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณี
และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๗๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒
แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติม
ข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๗๘ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒
ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนิน
กิจการทันที ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ ตง ๗๑๕๐๑/๘๗๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ชี้แจง
แก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๘๑ ลงวันที่
๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง
ในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันที ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา
กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๒.๐๔/๒๔๘๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อบัญญัติตำบลในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลในควนประกาศใช้ข้อบัญญัติตำบลในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ต่อมาวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ได้ขอความอนุเคราะห์กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลในควน เพื่อประชาสัมพันธ์การประกาศใช้ข้อบัญญัติดังกล่าว วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร จำนวน ๔,๐๐๐ ตัว วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลในควนได้แจ้งผลตามคำร้อง ขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ของข้อบัญญัติตำบล ในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ข้อ ๑๒ (๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร ประกอบกับสถานประกอบกิจการมีสิ่งปฏิกูลหมักหมม และแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการดำเนินกิจการ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของท้องถิ่น วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลในควนได้มีหนังสือติดตาม การแจ้งผลตามคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หากผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการ แก้ไขจนเป็นไปตามข้อบัญญัติแล้ว ให้ผู้อุทธรณ์แจ้งมายังองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เพื่อก่อนออกใบอนุญาตต่อไป วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้มายื่นคำขอรับใบอนุญาต ครั้งที่ ๒ แจ้งยื่นคำขอประกอบกิจการเลี้ยงสุกร จำนวน ๓,๒๐๐ ตัว ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลในควนไม่สามารถดำเนินการออกใบอนุญาตให้ได้ เนื่องจาก ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง สัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร ประกอบกับสถานประกอบกิจการมีมูลสุกรหมักหมม ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อบัญญัติตำบลในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ ๒ กำหนดให้ข้อบัญญัติมีผลใช้บังคับในเขตตำบลในควนนับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในควนแล้วเจ็ดวัน ซึ่งจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในข้อ ๒ ของข้อบัญญัติดังกล่าว มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เช่นกัน เมื่อข้อบัญญัติ มีผลใช้บังคับแล้ว ต้องนำพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๓ มาประกอบ กล่าวคือ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภท ที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น นั้น กรณีนี้ จะพ้นกำหนด ๙๐ วัน ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เมื่อปรากฏว่า วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายหลังที่ข้อบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ มีผลใช้บังคับ ผู้อุทธรณ์จึงต้องปฏิบัติ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลในควน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

และข้อบัญญัติ...

และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน เรือง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑
ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่า ระยะห่างที่แจ้งว่าไม่ได้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในควน
เรือง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น ข้าพเจ้าขอให้เป็นไปตามข้อเท็จจริง
เนื่องจากจำนวนสุกรที่ขอไปจำนวน ๓,๒๐๐ ตัว นั้นเป็นปริมาณที่มีการเลี้ยงอยู่ก่อนแล้ว อีกทั้งข้าพเจ้า
ได้เลี้ยงมานานมากกว่า ๑๐ ปีแล้วจึงรับฟังไม่ได้ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกล่าวอ้างว่า
สถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์มีมูลสุกรหมักหมม สอดคล้องกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา เมื่อวันที่ ๒๙-๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการ
เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๕ ปี มีสุกร จำนวน ๓,๐๐๐-๓,๕๐๐ ตัว ซึ่งบริเวณโดยรอบ ๆ ในรัศมี ตั้งแต่
๑๐๑-๕๐๐ เมตร มีวัด ๑ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง และมีที่อยู่อาศัยประมาณ ๕๐ หลังคาเรือน มีพื้นที่
สวนยางพารา สวนปาล์ม และบริเวณโดยรอบ ๆ รัศมีตั้งแต่ ๑- ๕๐๐ เมตร เป็นกลุ่มประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ภายในสถานประกอบการโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกร
มีจำนวน ๑๑ โรงเรือน พบว่า บางโรงเรือนไม่มีการเลี้ยงสุกรแล้ว ลักษณะโรงเรือนเป็นระบบเปิดมีโครงสร้างมั่นคง
ภายในโรงเรือนแบ่งพื้นที่เป็นล็อก ๆ กันเป็นกำแพงปูนสูงประมาณ ๑ เมตร กว้าง ๕-๘ เมตร ยาว ๖-๑๐ เมตร
ทั้ง ๒ ด้าน ขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรือน โดยมีพื้นที่ทางเดินระหว่างกลางโรงเรือน รอบ ๆ บริเวณโรงเรือน
มีลำรางหรือคูระบายน้ำ ซึ่งบางโรงเรือนมีการหมักหมมของมูลสุกรในลำราง ระหว่างโรงเรือนมีคูระบายน้ำ
เชื่อมต่อกันคูระบายน้ำมีสภาพไม่พร้อมใช้งานในบางโรงเรือน ไม่สามารถรวบรวมน้ำเสียจากการโรงเรือน
สูบรวมรวมน้ำเสียได้ทั้งหมด ส่วนระบบบำบัด ประกอบด้วยบ่อดักมูลฝอย ๑ บ่อ บ่อรวบรวมน้ำเสีย ๑ บ่อ
บ่อบำบัดน้ำเสีย ๔ บ่อ บ่อฝัง ๑ บ่อ และบ่อน้ำดี ๒ บ่อ ระหว่างบ่อทุกบ่อมีท่อเชื่อมต่อถึงกัน มีจุดปล่อยน้ำทั้ง
ลงสู่ลำรางสาธารณะตามธรรมชาติ พื้นที่ติดกับสวนยางพาราของชาวบ้าน ส่วนมูลสุกรได้สูบไปทิ้ง
ในสวนยางพารา สวนปาล์มของชาวบ้านที่มาร้องขอ รวมทั้งสวนยางพารา สวนปาล์มที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง
กับฟาร์มสุกร ผู้ที่อาศัยอยู่โดยรอบสถานที่เกิดเหตุในอบรศมี ๕๐๐ เมตร ให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่
ของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา สรุปได้ดังนี้ ได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นมูลสุกร จำนวน ๒๑ ราย
และได้รับกลิ่นเหม็นมูลสุกรและกลิ่นน้ำเสียจากลำรางสาธารณะ จำนวน ๔ รายโดยเฉพาะช่วงเช้า
เวลา ๐๔.๐๐- ๑๑.๐๐ น. ช่วงเย็นเวลา ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. ช่วงอากาศชื้นหรือฝนตก จะได้รับกลิ่นเหม็น
มากกว่าปกติ ส่วนในวันที่ท้องฟ้าโปร่งขึ้นอยู่กัทิศทางลม ถ้าอยู่ใต้ทิศทางลมก็จะได้รับกลิ่นเหม็น
ซึ่งศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา ให้ความเห็นว่า กลิ่นมูลสุกรเป็นมลพิษทางอากาศก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ
อันเกิดจากปัจจัยจากหลายอย่าง ดังนี้ ๑. ไม่มีระบบจัดการสิ่งปฏิกูล ๒. มีการหมักหมมของสิ่งปฏิกูล
ในลำรางรอบ ๆ โรงเรือน ๓. การทำความสะอาดคอกสัตว์เลี้ยงและบริเวณรอบโรงเรือนไม่ทั่วถึง
ไม่มีการใช้สารเคมีหรือ EM เพื่อช่วยระงับหรือลดกลิ่นมูลสุกร และกลิ่นน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ
๔. สถานประกอบการเป็นฟาร์มระบบเปิด การเลี้ยงสุกร จำนวน ๓,๐๐๐-๓,๒๐๐ ตัว แหล่งกำเนิดของเสีย
มีปริมาณมากต่อวัน ทั้งมีปัจจัยอื่น ๆ เกี่ยวข้องที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ทิศทางลม ความชื้นของอากาศ
ในช่วงฤดูฝน กระบวนการจัดการมลพิษทางอากาศที่ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบสถานที่เกิดเหตุได้ จึงพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มี
การจัดการของเสียหมักหมมที่ดี รวบรวมน้ำเสียชำระ โรงเรือนเลี้ยงสุกรเป็นแบบระบบเปิด การที่ผู้อุทธรณ์
ไม่มีระบบการกำจัดสิ่งปฏิกูลนำากมูลสุกรไปทิ้งที่สวนยาง สวนปาล์ม มีโอกาสที่จะเป็นแหล่งก่อให้เกิดมลพิษ
ทางอากาศ และแมลงพาหะนำโรคได้ จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งผู้อุทธรณ์ประกอบ
กิจการเลี้ยงสุกรปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงควบคุม
สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๐๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๙๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน จึงให้หยุดดำเนินการทันที ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันที เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในควน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๐๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ตง ๗๑๕๐๑/๕๙๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒

๓๕๙ รัชดา

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

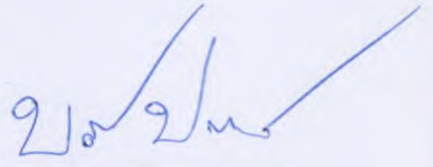
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการ ...

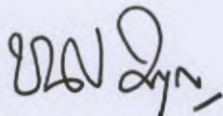
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

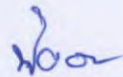
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายบุญญกฤช ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

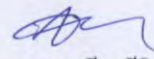
(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

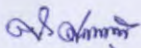
(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

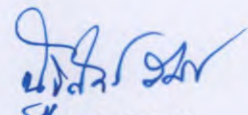
(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

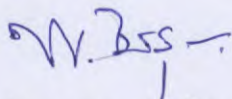
(นายชาตรี ศรีวิเศษ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุเมต ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไ้ม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาว
สมิตติยา
ศิริ
27 ม.ค. 63